

На 27-й гражданитѣ испрагили А. Манолова, Ат. Кехлибарова и Иос. Р. Цанкова. Молбата на гражданитѣ чрѣзъ депутацията на часѣтъ била изпълнена и на 28-й сутренѣта се отправили за Габрово Иловайскій и други офицери, кадри отъ Орловскія полкъ и значително число казаци. За пристиганието имъ гражданитѣ били извѣстни и цѣлото население излезнало да ги посрещне. Иванчо Бакаловъ слѣдъ като поднесълъ хлѣбъ и соль, потеглили за църквата Св. Богородица, священникитѣ испѣли молебень, Каролевъ държалъ рѣчь, послѣ заминали презъ града, излезнали на горния край и установили се на лагеръ въ ливадата на Ив. Андрейчинъ срещу каменскій мостъ.

На 29-й Петровденъ, рано сутренѣта, всякой единъ отъ гражданитѣ закаралъ ечемь, овесъ, сено, натрупали купища по ливадата и казали: „Братунки! хранете коньетѣ добрѣ и ако изеджтъ това сено, всичко, което виждате около васъ по ливадитѣ, е, на ваше расположение“. Имало складъ съ храни, останалъ отъ турското правителство и него отворили.

Споредъ единъ старъ обичай, койго и днесъ съществува въ Габрово, на Петровденъ сутренѣта въ всяка къща женитѣ праватъ млинъ, нъ този денъ направили по два и по три. Слѣдъ църква, всяка една жена се отправяла къмъ лагера, раздавали на войницитѣ млиноветѣ, наедно съ по една копринена или поне съ копринени ржкави риза и гащи.

Мнозина отъ гражданитѣ като се спрятелявали съ нѣкого отъ войницитѣ, подарявали часовникитѣ си за споменъ. Обладаното отъ въсторгъ население не си и напомнувало за турската войска, ако шатритѣ ѳ и цѣлъ денъ да гледало. Руситѣ обаче, искали да узнаятъ за всичко около тѣхъ по подробно. За тѣзи цѣль били испратени опитни хора по течението на рѣкитѣ Янгра и Топленъ а трети по ржтлината Киселчова-могила за Червеній брѣгъ, които доближавали и до самата турска войска.

Руситѣ който бѣха расположили лагера си на горния край на града, като се опасявали да не би турска войска да нападне отъ Севлиево и тѣ да останатъ между два огъня, рѣшили да се расположатъ на долния край на града, гдѣто не се забвльгзвала такава опасность, вслучай че нападне турската войска.

По обѣдъ когато казанитѣ били на огъня, войницитѣ изсипали ястието, взели само месото, качили се на коньетѣ си